

C-833/21. sz. ügy**Az előzetes döntéshozatal iránti kérelemről a Bíróság eljárási szabályzata
98. cikkének (1) bekezdése alapján készített összefoglalás****A benyújtás napja:**

2021. december 31.

A kérdést előterjesztő bíróság:

Audiencia Nacional (kiemelt ügyek országos bírósága,
Spanyolország)

Az előzetes döntéshozatalra utaló határozat kelte:

2021. december 14.

Felperes:

Endesa Generación, S. A.

Alperes:

Tribunal Económico Administrativo Central

Az alapeljárás tárgya

A villamosenergia-termelés céljából felhasznált szénre kivetett adó megállapítása.

Az előzetes döntéshozatal iránti kérelem tárgya és jogalapja

A 2003/96 irányelv (HL 2003. L 283., 51 o.; magyar nyelvű különkiadás 9. fejezet, 1. kötet, 405. o.) 14. cikke (1) bekezdésének a) pontjában szereplő „környezetvédelem-politikai célzat” fogalmának az EUMSZ 267. cikk alapján történő, a villamos energia előállításához felhasznált szénre kivetett spanyol adóval kapcsolatos értelmezése iránti kérelem.

Előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

1) Összeegyeztethető-e a 2003/96/EK irányelv 14. cikke (1) bekezdésének a) pontjával az a spanyol nemzeti szabályozás, amely a villamos energia előállításához felhasznált szénre adót vet ki, amennyiben – bár azt állítja, hogy

célja a környezetvédelem – ez a cél nem tükröződik az adó szerkezetében, és az ebből befolyt összeget a villamosenergia-rendszer költségeinek finanszírozására fordítja?

2) Tekinthető-e úgy, hogy a környezetvédelmi célkitűzés az adó szerkezetében ténylegesen kifejeződik azáltal, hogy az adómértéket a villamos energia előállításához felhasznált szén fűtőértékéhez viszonyítva határozzák meg?

3) Elérhető-e a környezetvédelmi cél azon pusztán tény által, hogy egyes nem megújuló energiatermékekre adót vetnek ki, míg a környezetre kevésbé károsnak ítélt hasonló termékek felhasználása nem kerül megadóztatásra?

A hivatkozott uniós rendelkezések

Az energiatermékek és a villamos energia közösségi adóztatási keretének átszervezéséről szóló, 2003. október 27-i 2003/96/EK tanácsi irányelv

Az irányelv (2) preambulumbekzdése szerint ezen irányelv célja, hogy a belső piac megfelelő működésének biztosítása érdekében a villamos energiát és az energiatermékeket minimális adóztatás alá vonja.

A villamos energiára kivetett adó a végső felhasználást terheli, oly módon, hogy az irányelv 14. cikke (1) bekezdésének a) pontja úgy rendelkezik, hogy eközben a tagállamok mentesítik az adó alól a „villamos energia előállításához felhasznált energiatermékeket és villamos energiát, és a villamosenergia-előállítási képesség fenntartásához felhasznált villamos energiát”. Ugyanez a bekezdés lehetővé teszi a tagállamok számára, hogy környezetvédelem-politikai célzattal e termékeket adókötelessé tegyék anélkül, hogy be kellene tartaniuk az irányelvben meghatározott minimális adómértékeket.

A Bíróság ítélkezési gyakorlata.

A Bíróság a 2018. március 7-i Cristal Union ítéletében (C-31/17) a 2003/96 irányelv 14. cikke (1) bekezdésének a) pontjában előírt mentességek kötelező jellegéről a következőket állapította meg:

„25 Ily módon, mivel a 2003/96 irányelv 14. cikkének (1) bekezdése kimerítően határozza meg a tagállamok számára az energiatermékek és a villamos energia adóztatása keretében előírt kötelező mentességeket [...], rendelkezéseit nem lehet kiterjesztően értelmezni, tekintve hogy az megfosztaná hatékony érvényesülésétől az ezen irányelv által létrehozott harmonizált adóztatást.

26 Figyelemmel erre, amint azt a Bíróság már megállapította, a 2003/96 irányelv 14. cikke (1) bekezdése a) pontjának első mondata, mivel arra kötelezi a tagállamokat, hogy mentesséket az adó alól a villamos energia előállításához felhasznált energiatermékeket, olyan kötelezettséget ír elő, amely kellően pontos

és feltétlen ahhoz, hogy biztosítsa az egyének számára azt a jogot, hogy az összeegyeztethetetlen nemzeti szabályozással szemben arra a tagállami bíróság előtt hivatkozassanak [...].

27 Ezenfelül meg kell állapítani, hogy amikor az uniós jogalkotó lehetővé szándékozott tenni a tagállamok számára, hogy eltérjenek a kötelező mentesítés e rendszerétől, a 2003/96 irányelv 14. cikke (1) bekezdése a) pontjának második mondatában – amely szerint a tagállamok a környezetvédelmen alapuló okok miatt megadóztathatják a villamos energia előállítására használt energiatermékeket –, illetve ezen irányelv 21. cikke (5) bekezdésének harmadik albekezdésében – amelynek értelmében azoknak a tagállamok, amelyek mentesítik a kis villamosenergia-termelőket az adófizetés alól, meg kell, hogy adóztassák az e villamos energia előállításához felhasznált energiatermékeket – kifejezetten előírta azt.”

Azokat a követelményeket illetően, amelyeknek egy adóteher meg kell, hogy feleljen ahhoz, hogy egy különleges célt – például környezetvédelem-politikai célt – szolgáljon, a 2015. március 5-i, Statoil Fuel & Retail ítélet (C-553/13) a 2008/118 irányelv 1. cikkének (2) bekezdésében szereplő azonos fogalomra utalva kimondja, hogy:

„37 Az említett feltételek közül az elsőt illetően – az egyetlen, amelyet az előterjesztett kérdések érintenek – a Bíróság ítélezési gyakorlatából kitűnik, hogy a 2008/118 irányelv 1. cikkének (2) bekezdése szerinti különleges cél a tisztán költségvetési céloktól eltérő cél [...].

41 A célból, hogy a jövedéki termékekre kivetett adóból származó bevételnek előre meghatározott hozzárendelése lehetővé tegye annak megállapítását, hogy ezen adó ugyanezen rendelkezés értelmében vett különleges célt követ, fontos, hogy a szóban forgó adó önmagában a hivatkozott különleges cél megvalósításának biztosítására irányuljon, és hogy ezért közvetlen kapcsolat álljon fenn az adóbevételek felhasználása és az említett különleges cél között [...].

42 A bevételek ilyen előre meghatározott hozzárendelésének mechanizmusa hiányában a jövedéki termékeket sújtó adó csak akkor tekinthető a 2008/118 irányelv 1. cikkének (2) bekezdése szerinti különleges célra irányulónak, ha ezen adót a szerkezetét illetően, különösen az adóalap vagy az adómérték tekintetében, úgy alakították ki, hogy olyan irányba befolyásolja az adóalanyok magatartását, amely lehetővé teszi a hivatkozott különleges cél megvalósítását például azáltal, hogy a szóban forgó termékeket azok fogyasztásától való eltántorítás érdekében erősen adóztatja [...].”

A hivatkozott nemzeti jogi rendelkezések

A 2005. november 18-i 22/2005 törvény

Ez a törvény a 2003/96/EK irányelvet ülteti át a spanyol jogba, és a Ley 38/1992, de 28 de diciembre, de impuestos especiales (a jövedéki adóról szóló, 1992. december 28-i 38. sz. törvény) módosításával, a „Szénre kivetett jövedéki adó” III. cím beillesztésével létrehozza a szénadót.

Adóköteles eseménynek számít a szén szabad forgalomba bocsátása, bár a 38/1992 sz. törvény 79. cikkének (3) bekezdése mentesíti az adó alól a szén szabad forgalomba bocsátását megvalósító műveleteket, amennyiben azok a szénnek a villamosenergia-termelésben, valamint a kapcsolt villamosenergia- és hőtermelésben történő felhasználására irányulnak.

Az adó alapja az adóköteles ügyletek tárgyát képező szén energiatartalma, gigajoule-ban kifejezve, az adó mértéke pedig 0,15 euró/gigajoule volt.

Ley 15/2012, de 27 de diciembre, de medidas fiscales para la sostenibilidad energética (az energetikai fenntarthatóságra vonatkozó adójogi intézkedésekről szóló, 2012. december 27-i 15/2012. sz. törvény)

E a törvény eltörölte a 38/1992 törvény 79. cikkének (3) bekezdésében előírt mentességet a villamosenergia-termeléshez, valamint a kapcsolt villamosenergia- és hőtermeléshez felhasznált szén tekintetében.

Továbbá, e törvény 0,65 euróban állapította meg az adó mértékét, jöllehet ezt követően és a Real Decreto ley 9/2013, de 12 de julio, por el que se adoptan medidas urgentes para garantizar la estabilidad financiera del sistema eléctrico (a villamosenergia-rendszer pénzügyi stabilitásának biztosítását szolgáló sürgős intézkedések elfogadásáról szóló, 2013. július 12-i 9. sz. királyi rendelet)törvény) által bevezetésre került az üzleti felhasználásra szánt szén kedvezményes adómértéke, 0,15 euró/gigajoule-ban megállapítva, kizárólag abban az esetben, ha azt nem kapcsolt energiatermelési folyamatokban, és nem a villamos energia közvetlen vagy közvetett előállítására használják fel. A fent említett királyi rendelet szabályozta a villamos energia és a hasznos hőenergia kapcsolt termelésére szolgáló erőműben történő felhasználására szánt szén adóztatását, a fent említett adókulcsokat a szénnek az alternátorok kimeneti villamosenergia teljesítményéhez és a hasznos hőenergiához viszonyított százalékos aránya szerint állapították meg, így igazodva a Bíróság e kérdésben kialakított ítélkezési gyakorlatához.

A 15/2012 sz. törvény, a „villamosenergia-rendszer költségei” című második kiegészítő rendelkezése előírta, hogy az egyes évekre vonatkozó általános költségvetési törvényekben, a Ley 54/1997, de 27 de noviembre, del Sector Eléctrico-ban (a villamosenergia-iparról szóló, 1997. november 27-i 54/1997 törvény) előírtak szerint, i) az e törvényben előírt adók és díjak állam által

beszedett éves becsült összegét és ii) az üvegházhatású gázok kibocsátási egységeinek értékesítéséből származó becsült bevételt legfeljebb 500 millió euróig el kell különíteni a villamosenergia-rendszer költségeinek finanszírozására.

A 15/2012 sz. törvény célját illetően, annak preambuluma a következőket mondja ki: „a jelen törvény célkitűzése, hogy adórendszerünket az ezen adóreform alapjául szolgáló értékekhez, a hatékonyabb és környezetbarátabb felhasználáshoz és a fenntartható fejlődéshez igazítsuk, és így az összhangba kerüljön azon alapelvekkel, amelyek az Európai Unió adó- és energiaügyi, valamint természetesen környezetvédelmi politikáját is irányítják.

Napjaink társadalmában az energiatermelés és -fogyasztás által a környezetvédelmi fenntarthatóságra gyakorolt növekvő hatás olyan normatív és jogszabályi háttérrel igényel, amely minden résztvevőnek garantálja az energiamodell megfelelő működését, ami gazdag környezeti örökségünk megőrzéséhez is hozzájárul.

A jelen törvény az alkotmány 45. cikkén alapul, mely rendelkezés szerint a környezetünk védelme a társadalom- és gazdaságpolitikák egyik vezérelve. Következésképpen a jelenlegi adóreform egyik tengelyét a villamosenergia termelésből, valamint a kiegészítő fűtőelemek és radioaktív hulladékok elhelyezéséből eredő környezetvédelmi költségek beépítése képezi. Ily módon a törvénynek ösztönzőként kell szolgálnia energiahatékonysági szintünk növelésére, miközben biztosítja a természeti erőforrások jobb kezelését és a fenntartható fejlődés új modelljének további javítását, mind gazdasági, mind társadalmi, mind pedig környezetvédelmi szempontból.

A jelenlegi reform hozzájárul a környezetvédelmi politikáknak az adórendszerünkbe való beépítéséhez is, amely rendszerben helye van a kifejezetten környezetvédelmi adóknak, illetve annak a lehetőségnek is, hogy a környezetvédelmi elem más, már meglévő adókba épüljön be.

Az a törvény alapjául szolgáló értékek és célkitűzések átfogó jellegűek, ezért az ágazati intézkedések koherenciájának kulcsfontosságú elemét kell képezniük, különösen akkor, ha azok egy olyan gazdasági és környezeti hatással bíró ágazatot érintenek, mint az energiaágazat.

Ennek érdekében a jelen törvény három új adót vezet be: a villamosenergia termelés értékére kivetett adót, az atomenergia előállításából származó kiegészítő nukleáris fűtőelemek és radioaktív hulladék termelésére kivetett adót, valamint a kiegészítő nukleáris fűtőelemek és radioaktív hulladék centralizált létesítményekben történő tárolására kivetett adót; bevezetésre kerül a szárazföldi vizek villamosenergia termeléséhez történő hasznosítása után fizetendő díj; a földgáz és szén adómértéke módosul, és megszűnik a villamosenergia termeléshez, valamint a villamos energia és hasznos hő kapcsolt energiatermeléséhez használt energiatermékek mentessége [...].”

A 15/2012. sz. törvény fenntartotta az szénhidrogénekre kivetett adó alóli mentességeket az erőművekben történő villamosenergia-termelés, illetve a kombinált ciklusú erőművekben történő kapcsolt hő- és villamosenergia-termelés tekintetében a hatálya alá tartozó üzemanyagokra, beleértve a földgázt és a gázolajat.

Ley 54/1997, de 27 de noviembre, del Sector Eléctrico (a villamosenergia-ágazatról szóló, 1997. november 27-i 54/1997. sz. törvény)

Ez a törvény szabályozta a villamosenergia-rendszer költségeit és finanszírozását.

A villamosenergia-rendszerrel kapcsolatos tevékenységek díjazása

A **termelési tevékenységért** járó díjazás tekintetében a következőkről rendelkezik:

a) A különböző termelőegységek által a piac üzemeltetőjének ajánlott ár alapján a villamos energia díjazása annak az utolsó termelőegységnek az ajánlatában szereplő marginális ártól függően történik, amelynek a rendszerbe való belépése szükséges volt a villamos energia iránti kereslet fedezéséhez.

b) Az egyes termelőegységek által a rendszer számára nyújtott tényleges teljesítmény garantálásáért díjazást kell fizetni, amelyet a létesítmény bizonyított rendelkezésre állásának és technológiájának figyelembevételével kell meghatározni, mind közép- és hosszú távon, mind pedig az egyes programozási időszakokban, és amelynek árát a rendszer hosszú távú kapacitásszükségleteinek megfelelően kell meghatározni.

c) A villamosenergia-termeléshez kapcsolódó, a fogyasztó megfelelő ellátásának biztosításához szükséges kiegészítő szolgáltatásokért díjat kell fizetni.

A széntüzelésű hőerőművek a termelési tevékenységért az egyes termelőegységek által a rendszer számára ténylegesen nyújtott teljesítmény garantálásának megfelelő díjazásban részesülnek.

Az **átviteli tevékenység** tekintetében a díjazást rendeletben kell megállapítani, és azt a létesítmények beruházási, üzemeltetési és fenntartási költségei, valamint a tevékenység végzéséhez szükséges egyéb költségek alapján kell meghatározni.

Az **elosztó tevékenység** díjazását rendeletben kell megállapítani, lehetővé téve, hogy az egyes feleknek fizetendő díjazást a következő szempontok figyelembevételével állapítsák meg: a beruházási költségek, a berendezések üzemeltetési és karbantartási költségei, a továbbított energia költségei, az elosztási zónákat jellemző modell költségei, a szolgáltatás minőségére és a veszteségcsökkentésre irányuló ösztönzések költségei.

A **forgalmazási tevékenységnek** a díjszabás szerint fizető fogyasztók által fizetendő díja az említett fogyasztók energiaellátásának biztosításához szükségesnek ítélt tevékenységekből adódó költségeken, valamint adott esetben a kereslet-szabályozási ösztönző programokhoz kapcsolódó költségeken alapul. A feljogosított fogyasztók esetében a forgalmazási költségek díjazásáról a forgalmazók és az ügyfelek szabadon állapodnak meg.

A villamosenergia-rendszer költségei

A rendszer **állandó működtetési költségeinek** minősülnek: i) azok a költségek, amelyek a villamosenergia-ellátási tevékenységek végzése következtében a rendszer részét alkotják ii) a rendszer működtetője és a piac üzemeltetője tekintetében elismert költségek, valamint iii) a Comisión Nacional del Sistema Eléctrico (a villamosenergia-rendszer nemzeti bizottsága) működési költségei.

Az e törvény 30. cikkének (4) bekezdésében említett díjakat a **diverzifikáció és az ellátásbiztonságával kapcsolatos költségeknek** kell tekinteni.

Ley 24/2013, de 26 de diciembre, del Sector Eléctrico (a villamosenergia-ágazatról szóló, 2013. november 26-i 24/2013 sz. törvény)

A 24/2013. sz. törvény III. címében „a villamosenergia-rendszer gazdasági és pénzügyi fenntarthatósága” címmel új díjazási rendszert hozott létre a villamosenergia-termeléssel, -elosztással és -szolgáltatással kapcsolatos tevékenységek vonatkozásában, amely 2013. december 28-án lépett hatályba.

A 14. cikk (5) bekezdése a következőképpen rendelkezik:

„A termelési tevékenység díjazása a következő elemekből áll:

a) A napi és a napon belüli piacokon megtárgyalt villamos energiát a villamos energia e piacokon fennálló kínálata és kereslete közötti egyensúlyból eredő, a létrehozott mechanizmusoknak köszönhetően kiszámított ár alapján kell díjazni.

A kétoldalú, fizikai vagy határidős piacokon megtárgyalt villamos energiát az érintett piacokon véglegesen megkötött ügyletek ára alapján kell díjazni. A díjazás ezen elemének a meghatározása során figyelembe kell venni a hálózatokon keletkezett veszteséget, valamint az ajánlati rendszer rendes működésének megzavarásából eredő költségeket.

b) Olyan rendszerbeállító szolgáltatások, amelyek a fogyasztók megfelelő ellátásának a biztosításához szükségesek.

Rendeletben kell meghatározni, hogy mely szolgáltatások minősülnek rendszerbeállító szolgáltatásnak, valamint azok díjazási rendszerét, különbséget téve a kötelező és a választható szolgáltatások között.

c) Adott esetben az ipari, energiaügyi és idegenforgalmi miniszter rendeletében meghatározandó kapacitásmechanizmus szerinti díjazás, amely megfelelő fedezeti tartalékot biztosít a rendszer számára, és ösztönzi a kezelhető teljesítmény rendelkezésre állását.

d) Adott esetben a félszigeten kívüli területek villamosenergia-hálózataiban történő villamosenergia-termelési tevékenységért fizetendő, a (6) bekezdésben említett kiegészítő díjazás.

e) Adott esetben a megújuló energiaforrásokból, a nagy hatásfokú kapcsolt energiatermelésből és a maradékanyagokból származó villamos energia termeléséért fizetendő, a (7) bekezdésben említett külön díjazás.”

A tényállás és az alapeljárás rövid ismertetése

- 1 A felperes villamosenergia szén felhasználásával történő előállításával foglalkozó társaság. A felperes egy kapcsolt vállalkozás közvetítésével szerzi be a szenet, amely vállalkozás a szénadó alól mentesnek vallotta be a viszonteladás céljára beszerzett tüzelőanyag tételeket, mivel csak a felhasználása minősül adóköteles eseménynek.
- 2 Egy ellenőrzést követően az adóhatóság úgy ítélte meg, hogy az adóköteles esemény akkor következett be, és az adófizetési kötelezettség akkor keletkezett, amikor a felperes megvásárolta széntételeket, hogy azokat villamos energia előállítására használja fel, az adó alapját pedig a szén bruttó fűtőértéke alapján kell meghatározni, a villamosenergia-termeléshez ténylegesen felhasznált energiától függetlenül. Ezen okok miatt az adóhatóság új adómegállapítást végzett, és egy magasabb adóösszeg, továbbá a vonatkozó késedelmi kamat megfizetését követelte a felperestől.
- 3 A felperes 2016. április 7-én adóügyi panaszt nyújtott be a Tribunal Económico Administrativo Centralhoz (központi adóügyi tanács [TEAC]) a 2013-as pénzügyi év szénadójára vonatkozó adómegállapításról szóló határozat ellen, a következőket kifogásolva: i) a szén bruttó fűtőértéke alapján meghatározott adóalap, mivel véleménye szerint ezt csak a villamos energia előállítása során ténylegesen felhasznált fűtőérték figyelembevételével kell meghatározni, (ii) 268 717,98 tonna olyan szén megadóztatása, amelyet a kapcsolt vállalkozás 2011-ben adómentesnek vallott be, mivel azt viszonteladásra szánták, és amelyet a felperes ezt követően villamosenergia-termelésre használt fel, és (iii) a villamosenergia-termelésre felhasznált szénre kivetett adó uniós joggal való összeegyeztethetősége.
- 4 A TEAC 2019. március 28-i határozatában: (i) elutasította a szén alacsonyabb fűtőértékének figyelembevételét a szénadó adóalapjának meghatározásához, (ii) úgy ítélte meg, hogy nem történt kettős adóztatás a korábban adómentesnek bevallott, viszonteladásra szánt széntételek adóztatása során, amikor a vevő azokat saját felhasználásra, villamosenergia-termelésre szánja, ami a szénadó

szempontjából adóköteles esemény, (iii) nem döntött az energetikai fenntarthatóságra vonatkozó adóintézkedésekről szóló, 2012. december 27-i 15/2012. sz. törvény uniós joggal való összeegyeztethetőségéről, amely törvény eltörölte a villamosenergia-termelésre felhasznált szén adómentességét.

- 5 A felperes közigazgatási keresetet nyújtott be a kérdést előterjesztő bíróság előtt, amelyben ugyanazokat a kérdéseket vetette fel, mint az adóügyi eljárásban, és azt kérte, hogy terjesszenek elő kérdést előzetes döntéshozatal céljából a 15/2012. sz. törvénynek az uniós joggal való összeegyeztethetőségét illetően.

Az alapeljárásban részt vevő felek alapvető érvei

- 6 A felek érvei a közigazgatási eljárásban kifejtett álláspontjaikban szerepelnek.

Az előzetes döntéshozatal iránti kérelem indoklásának rövid bemutatása

- 7 A kérdést előterjesztő bíróság arra a következtetésre jutott, hogy ha az adó mértéke a szén felhasználásával előállított, gigajoule-ban mért hőenergiától függ, nem indokolt, hogy csak azt a hőenergiát vegyék figyelembe, amelyet ténylegesen a villamosenergia-termelésre fordítottak. Továbbá úgy véli, hogy az adóköteles esemény akkor következett be, amikor a felperes a kapcsolt vállalkozásától szén vásárolt villamosenergia-termeléshez való felhasználás céljából.
- 8 A kérdést előterjesztő bíróságnak kétségei vannak azzal kapcsolatban, hogy a villamosenergia-termelés céljára felhasznált szénnek a spanyol jogszabályokban előírt adóztatása összeegyeztethető-e az energiatermékek és a villamos energia közösségi adóztatási keretének átszervezéséről szóló európai szabályozással.
- 9 Ha a villamosenergia-termelés céljára felhasznált szénre kivetett adót úgy kell tekinteni, hogy az – a 2003/96/EK irányelv 14. cikkének (1) bekezdése értelmében véve – nem környezetvédelmi célú, akkor a spanyol jog összeegyeztethetetlen az uniós joggal, és az adóhatóság által végzett adómegállapítás helytelen.
- 10 A kérdést előterjesztő bíróságnak konkrétan ezen adó céljának jellegét illetően vannak komoly kétségei, mivel ahhoz, hogy egy adónak a 14. cikk (1) bekezdése a) pontja értelmében vett különleges célja legyen, nem rendelkezhet kizárólag olyan költségvetési céllal, mint a spanyol villamosenergia-rendszer költségeinek finanszírozása. Ez a költségvetési cél abból a tényből tűnik ki, hogy maga a 15/2012 sz. törvény kifejezetten úgy rendelkezik, hogy az e törvényben előírt adókból származó éves bevétel becsült összegét az általános költségvetési törvények által a villamosenergia-rendszer azon költségeinek finanszírozására kell fordítani, amelyek a villamosenergia-ágazatról szóló, 1997. november 27-i 54/1997. sz. törvény 16. cikkében szerepelnek.
- 11 A 15/2012. sz. törvény preambulumban meghatározott környezetvédelmi cél nem tükröződik az adó szerkezetében, és az adóból származó bevételt sem a szén

villamosenergia-termelésben történő felhasználásából eredő környezeti hatás enyhítésére fordítják. Másrészt az a tény, hogy egy erősen szennyező energiatermék villamosenergia-termelésre történő felhasználása adóköteles, láthatóan nem felel meg az ahhoz szükséges követelményeknek, hogy az adó különleges célra irányuljon, figyelembe véve a villamosenergia-piac marginális árképzési rendszerét és azt a körülményt, hogy a széntüzelésű hőerőműveket nem zárják ki a termelés biztosításáért kapott azon díjazásból, amely hozzájárul gazdasági és pénzügyi fenntarthatóságukhoz.

MUNKADOKUMENTUM